

FUNDACIÓ
GALA-SALVADOR DALÍ

Nota de premsa

Exposició a Pisa sobre la influència del classicisme italià en Dalí

S'inclouen olis dels anys 80

Roma, 29 de setembre de 2016. La Fundació Gala-Salvador Dalí es complau a informar que demà 30 de setembre s'inaugura una exposició temporal al Palazzo Blu de Pisa, dedicada a la influència del classicisme italià a l'obra de Dalí. La mostra està comissariada per Montse Aguer, directora dels Museus Dalí, de la Fundació Gala-Salvador Dalí, i Thomas Clement Salomon, coordinador científic de Mondo Mostre, entitat organitzadora. Obrirà les seves portes l'1 d'octubre i es podrà veure fins al 5 de febrer de 2017.

Contingut de l'exposició *Dalí. Il sogno del Classico*

La mostra posa èmfasi en la importància d'Itàlia (que Dalí i Gala van visitar en diverses ocasions) i del Renaixement en l'obra de Salvador Dalí. Inclou 149 obres que abracen des de 1945 fins a 1982: 145 provinents de la Fundació Dalí, 3 de The Salvador Dalí Museum de Saint Petersburg (Florida) i 1 dels Museus Vaticans. Són 22 pintures, 100 estampes de la sèrie *La Divina Comèdia* i 27 il·lustracions per a *L'Autobiografia de Benvenuto Cellini*.

El nucli central parteix d'una selecció d'olis molt poc coneguts, quatre dels quals són inèdits: *S/T. Segons "Nen ajupit" de Miquel Àngel*, *S/T. Moisès segons "El sepulcre de Juli II" de Miquel Àngel*, *S/T. Crist segons "La Pietat Palestrina" de Miquel Àngel*, *S/T. Giuliano de Médici segons "El sepulcre de Giuliano de Médici" de Miquel Àngel*. Figuren en les seves darreres creacions de la dècada dels 80, en que l'artista reinterpreta en clau daliniana les obres mestres de Miquel Àngel. Presentades com a conjunt estilístic i temàtic per primera vegada, aquestes obres ens permeten indagar en la tècnica i el coneixement del Dalí d'aquest moment, i reflectir com les seves inquietuds se segueixen traduint en expressió artística. Això ens endinsa en l'última etapa del pintor, fins avui força desconeguda, però que manifesta un ideari dalinià molt particular, mitjançat una expressivitat que persegueix la persistència del procés creatiu i la recerca de la immortalitat. A través de la reelaboració de les obres de Miquel Àngel, Dalí d'una banda treballa des del respecte absolut per la tradició i el passat i, d'una altra banda, adverteix de la necessitat de superar-los a través d'una innovació constant sempre dirigida cap a la contemporaneïtat.

Des de la seva expulsió del grup surrealista, a l'inici de la dècada dels 40, el pintor català abandera una nova postura classicista i de defensa del Renaixement. Els interessos intel·lectuals de Dalí continuen expandint-se a la manera d'un humanista renaixentista. Dalí es considera el precursor d'una nova fase renaixentista. És en aquest context en el qual s'elaboren les il·lustracions per a l'autobiografia de Benvenuto Cellini, un dels artistes més influents del Renaixement florentí que li fascina per ser un home rebel i controvertit, i les il·lustracions per a *La Divina Comèdia* de Dante Alighieri.

En l'exposició es podran veure també uns olis de The Salvador Dalí Museum de Saint Petersburg i una pintura dels Museus Vaticans. Són obres executades per Dalí als anys 50 i 60 com exemples de la nova etapa mística de l'artista en què les temàtiques religioses es fonen amb la inspiració dels grans mestres del passat.

Dalí i Miquel Àngel

Dues de les quatre obres inèdites:

S/T. *Moisés segons "El sepulcre de Juli II"* de Miquel Àngel, 1982

© Salvador Dalí, Fundació Gala-Salvador Dalí/VEGAP, Figueres, 2016

S/T. *Giuliano de Medici segons "El sepulcre de Giuliano de Medici"* de Miquel Àngel, 1982.

© Salvador Dalí, Fundació Gala-Salvador Dalí/VEGAP, Figueres, 2016

El conjunt de llenços inspirats en les creacions de Miquel Àngel corresponen a l'última època del Dalí pintor. Són obres creades al llarg de 1982, poc abans i poc després de la mort de la seva esposa i musa Gala, esdevinguda al juny del mateix any. La majoria pertanyen a la Fundació Dalí. Això ens permet portar a terme un estudi significatiu sobre el procés creatiu i tècnic del pintor en aquesta darrera etapa. Durant els últims anys, Dalí, una vegada més, es reinventa estilísticament.

Reprèn les figures de Miquel Àngel i les reinterpreta: les separa de l'entorn iconogràfic original del seu creador, i les representa soles, atorgant-los força pròpia. Dalí presta de les escultures i pintures de Miquel Àngel la tensió dels cossos titànics de gran força muscular i d'estructura colossal.

Amb aquestes obres, el pintor ens convida a fer un viatge irrepètible, a la recerca del seu propi jo, el seu ADN filosòfic, artístic i humanista.

L'estudi sobre els procediments tècnics i el mètode de treball de l'artista corrobora que l'execució d'aquest conjunt de pintures va ser ràpida. En poc més d'un any, Dalí va pintar aproximadament 25 obres de temàtica inspirada en Miquel Àngel, a més d'unes altres 13 sobre Velázquez. És molt interessant la reflexió d'Antoni Pitxot, primer director del Teatre-Museu Dalí, sobre aquest moment vital i creatiu de Dalí: "És pura expressió, pura comunicació".

La Divina Comèdia

Aquesta sèrie va ser un encàrrec de l'Istituto Poligrafico de l'Estat Italià en vistes a la commemoració dels set-cents anys del naixement de Dante. Dalí va començar a treballar a Cadaqués durant l'estiu de 1950, i dos anys més tard va acabar les 102 il·lustracions, utilitzant una barreja de tècniques, principalment aquarel·la, guaix i tinta sanguina sobre paper en un format foli. Finalment, cent il·lustracions van ser reproduïdes entre 1959 i 1963 mitjançant un procés de fotogravat en relleu de trama xilogràfica. Aquestes estampes es poden veure a l'exposició dividides en els tres cànctics: Infern, Purgatori i Paradís.

Il·lustració per a *La Divina Comèdia*
© Salvador Dalí,
Fundació Gala-Salvador Dalí/VEGAP, 2016

L'Autobiografia de Benvenuto Cellini

Al 1945, Dalí rep l'encàrrec de l'editor de Doubleday & Company per portar a terme les il·lustracions d'una nova edició anglesa de *The Autobiography of Benvenuto Cellini*. La tècnica d'aquestes il·lustracions és aquarel·la i tinta xinesa sobre paper. L'artista escull amb tota llibertat els moments de la narració de Cellini que li permeten desenvolupar al màxim la seva capacitat creativa i la seva fantasia. L'artista mostra una gran admiració per Cellini i per la seva habilitat en múltiples sectors artístics. Cellini, que havia estat escultor, orfebre i escriptor, encarna l'artista multidisciplinari al qual Dalí aspira. Aquesta sèrie és tan apreciada per Dalí que la guardarà tota la seva vida. És per aquest motiu que la Fundació Dalí conserva en l'actualitat els originals com part de la seva col·lecció. Una selecció de 27 il·lustracions es pot veure en aquesta exposició.

Il·lustració per a
The Autobiography of Benvenuto Cellini
© Salvador Dalí, Fundació Gala-Salvador Dalí,
Figueres, VEGAP, 2016

Catàleg

El catàleg, editat en italià per SKIRA, inclou textos de Montse Aguer, directora dels Museus Dalí, Lucia Moni i Carme Ruiz, del Centre d'Estudis Dalinians, Irene Civil i Juliette Murphy del Departament de Conservació i Restauració de la Fundació Dalí, i Thomas Clement Salomon, coordinador científic de Mondo Mostre. Els escrits ofereixen noves perspectives sobre la influència del classicisme en l'artista al llarg de la seva vida. A més, estan acompanyats per nombroses imatges inèdites que corresponen al material preparatori i a fotografies de l'artista.

Per a més informació:

Imma Parada, Oficina de Premsa

Telèfon 972 677 518

comunicacio@fundaciodalí.org

www.salvador.dali.org